

ПРЕС КЛИПИНГ

2-4. мај 2015.

НАСЛОВИ

- Orbović: Država da omogući da se firme same bore za opstanak (str. 3)**
- Plate na jugu Srbije za 10.000 manje od plata u Beogradu (str. 4)**
- U kontrolama na gradilištima 171 neprijavljen radnik (str. 5)**
- Kako su Užičani nekad slavili Prvi maj: Ljubav se rađala na urancima (str. 5)**
- Рађање нерадничке класе (стр. 8)**
- Вучковић: Јавне финансије боље, али је рано за веће плате (стр. 15)**
- Svaki deseti radnik neprijavljen (str. 16)**
- Vulin: zahvaljujući Vladi Srbije, bolja vremena dolaze brže nego što smo očekivali (str. 17)**
- Vulin: Voleo bih da radnici u Srbiji imaju prava kao u Norveškoj i Švedskoj (str. 17)**
- Računi pojedn 40 odsto srpske plate (str. 19)**
- "Normalno je da Sindikat ima hotel" (str. 21)**
- "Radnik poslednji u lancu ishrane" (str. 22)**
- Srpski radnik - uplašen i bez nade (str. 24)**
- Prodaja Telekoma-prodaja budućnosti (str. 25)**
- Zakon o radu nije dao očekivane efekte (str. 26)**
- ZAHVALNOST ZAPOSLENIMA ŠTO PODRŽAVAJU VLADU (STR. 29)**
- RADNICI ZBUNJENI I UPLAŠENI (STR. 29)**
- Zakon o radu ili kapital protiv radne snage? (str. 30)**
- Orbović: Država ne zna u kom smeru ide (str. 31)**
- Srećan praznik, robovi! (str. 32)**
- Na minimalcu 400.000 radnika! (str. 34)**
- Широм света на митинзима обележен 1. мај (стр. 35)**

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/555471/Orbovic-Drzava-da-omoguci-da-se-firme-same-bore-za-opstanak>

Orbović: Država da omogući da se firme same bore za opstanak

IZVOR: TANJUG

Sindikati već duži vremenski period pokušavaju da izbore da firme koje su u procesu restrukturiranja ne odu u stečaj, već da se izvrši privatizacija, ili da država omogući da se te firme same bore za svoj opstanak, izjavio je danas predsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije Ljubisav Orbović.

On je, gostujući na B92, rekao da restrukturiranje traje već 25 godina, jer je i za vreme devedesetih godina, kako je rekao, postojalo to "r".

Prema njegovim rečima, država je jednostavno "stavila šapu" na te firme, ne daje mogućnost niti kreditiranja i obezbeđivanja sredstava, niti razvoja.

"Mislim da se primerom koji je dat, kada je u pitanju Sartid, odnosno Železara Smederevo, daju mogućnosti da te firme pokažu da mogu i da opstanu i da se broj radnika i povećava, a ne samo da postaju tehnološki viškovi", rekao je Orbović.

On je naglasio da sindikati nisu ti koji vode državu i stvaraju ambijent i da je tačno da u ovom momentu veliki broj ljudi gubi posao.

"Mi sindikati nismo samo posmatrači, pogledajte koliko je štrajkova i protesta", kaže Orbović.

Govoreći o sindikalnom hotelu u Vrnjačkoj Banji, Orbović je rekao da to nije ništa čudno i da svuda u svetu sindikati imaju svoje objekte, pa između ostalog i hotele.

"Taj hotel nije luksuzan i prosto je u interesu sindikata da pokušamo da sagradimo i da u ovom periodu neka svoja sredstva uložimo u nešto. To nije sporno", rekao je Orbović.

On je naglasio da tužba protiv sindikalne podružnice kože i obuće za dug za struju u iznosu od 15.000 dinara nema nikakve veze sa hotelom i da se obaveze moraju plaćati.

"Oni nisu platili komunalne troškove. Mi imamo korektne odnose i nikakvi sukobi između nas ne postoje, ali se komunalne obaveze moraju plaćati. Mi smo njima godinama pomagali, ali dug mora da se plati", kaže Orbović.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/555351/Plate-na-jugu-Srbije-za-10000-manje-od-plata-u-Beogradu>

Plate na jugu Srbije za 10.000 manje od plata u Beogradu

IZVOR: BETA

Prosečna zarada na jugu Srbije manja je za oko 10.000 dinara u odnosu na prosečnu platu u Beogradu ili Vojvodini, pokazuju podaci Republičkog zavoda za statistiku.

Prema tim podacima, zaposleni u Beogradu i Vojvodini u martu su zaradili u proseku 48.567 dinara, a zaposleni južno od Save i Dunava 35.797 dinara.

Statistika takođe pokazuje da je najdrastičnija razlika trenutno u primanjima zaposlenih u Medveđi, gde je prosek plate u martu bio 20.982 dinara i Surčinu, gde je zarada bila tri puta viša 66.303 dinara.

Prosečna neto zarada isplaćena u Srbiji u martu je iznosila 43.121 dinara i nominalno je bila veća za 0,9, a realno 0,2 odsto u odnosu na februar.

Sa područja Jablaničkog, Nišavskog, Pirotskog, Pčinjskog i Topličkog okruga platu veću od republičkog proseka imali su u martu jedino stanovnici niške Gradske opštine Crveni krst i to 47.323 dinara.

Na samom dnu lestvice primanja na jugu Srbije, ali i u čitavoj zemlji nalazi se opština Bela Palanka sa prosečnim platama od 26.686 dinara, za njom sledi Bujanovac sa prosekom od 27.226 dinara i Trgovište sa 27.227 dinara.

Prosečna plata u Nišu u martu je iznosila 36.566 dinara, u Pirotu 34.822 dinara, u Vranju 31.691 dinar, a u Leskovcu 34.313 dinara.

U kontrolama na gradilištima 171 neprijavljen radnik

IZVOR: TANJUG

U kontrolama gradilišta i ugostiteljskih objekata u Beogradu i gradilištima Koridora 10 i 11, inspektori rada su 29. aprila zatekli 1.758 radno angažovanih ljudi od kojih je 171 radila na crno.

Kako je saopšteno iz Ministarstva rada, nadzorima je obuhvaćeno 257 poslodavaca, a zbog utvrđenih prekršaja inspektori su podneli 48 zahteva za pokretanje prekršajnog postupka u oblasti radnih odnosa i 14 zahteva u oblasti bezbednosti i zdravlja na radu.

Inspekcija rada je zbog utvrđenih nepravilnosti kod poslodavaca donela ukupno 99 rešenja i to 49 u oblasti radnih odnosa i 50 u oblasti bezbednosti i zdravlja na radu, i pet rešenja o zabrani rada na radnom mestu.

Prilikom nadzora na gradilištu u Bloku 65 i 67a oko 55 radnika pobešlo sa gradilišta u trenutku dolaska inspektora.

Imajući u vidu broj ljudi zatečenih na radu □na crno□ i neprimenjivanje mera bezbednosti i zdravlja na radu, inspekcija rada će i u narednom periodu organizovati vanredne inspekcijske nadzore i to pre svega na gradilištima, dodaje se u saopštenju.

<http://www.blic.rs/Vesti/Srbija/555025/Kako-su-Uzicani-nekad-slavili-Prvi-maj-Ljubav-se-radjala-na-urancima>

Kako su Užičani nekad slavili Prvi maj: Ljubav se rađala na urancima

AUTOR: V. Lojanica

Iza konvoja autobusa koji je prvomajskih osvita razdragane užičke udarnike iz fabričkih krugova vozio na izletišta uvek je išla hladnjača krcata pečenjem i pićem.

Proslava 1949: Pre odlaska na uranak, parada kroz grad

Za njom kombi sa muzikantima. Portiri su lažnim smehom, prateći drugove kroz kapiju, krili ljubomoru što izostaju sa fešte. Nekad bilo, dok je titovoužička radnička klasa slavila Prvi maj, sa njim plate, viškove, bonuse, regrese...

- Iz Valjaonice bakra jednom je na Zlatibor pošlo 36 autobusa. Razvijao se kult rada, ljudi su se upoznavali, družili. Ovde su rođene mnoge ljubavi. Svoju suprugu sam tu upoznao. Bio sam mlad radnik, ona ćerka prekaljenog udarnika - priča Petrašin Drulović, sindikalni aktivista.

Transparenti i praznična atmosfera u Užicu 1975.

Zlatibor, Tara, Jelova gora, Kadinjača, Bela Zemlja... Sva izletišta su bila okupirana ljudima; među borovima vrteli su se jaganjci; najbolji komad livade čuvao se za kolo; zelenilo se mešalo sa koloritom zastava - državnih,

republičkih,

fabričkih

i

partijskih.

Tradicija prvomajskih svetkovina se ugasila, kao i firma „Mesar“ koja je bila važna karika u organizaciji uranaka.

Treći po plati u SFRJ

- Posle Starog Grada i Maribora, bili smo treći u SFRJ po visini plate. Uranicima nije bilo do ića i pića jer svako je mogao da napravi kuću, kupi automobil, priušti letovanje - kaže Nikola Gogić, direktor Narodnog muzeja.

- Valjaonica, „Prvi partizan i „Cveta Dabić“ kupovali su po 200 jagnjadi za radnike. Kad dodaš i ostale firme, prodavali smo 1.200 jagnjadi i 500-600 prasadi. Plus, svaka od naših osam radnji prodavala je po stotinak jagnjića i prasića. Silnu stoku u užičkom kraju nemoguće je bilo naći, pa se u otkup išlo u Banat - kazuje Petar Stevanović - Pero Kinez, čuveni mesar. Poslednjih aprilskih dana pečenje se razvozilo u fabrike. - Šefovi su puštali ljude iz pogona da pomognu mesarima. Neke kasapnice smo zatvarali da bi trgovci došli u ispomoć - nastavlja Pero Kinez.

Uranak 1949: Na proslavama su se ljudi upoznivali i družili

- Svirka se ugovarala mesec dana unapred. Svirali smo „užičanku“ i „moravac“ na livadama preko kojih su se plela nepregledna kola - evocira muzičar Miloš Karaklajić Mače.

Prvomajski izleti u Užicu imali su svoj šmek, kaže Nikola Gogić, direktor Narodnog muzeja. Gde će koji kolektiv na uranak - o tome se pitalo opštinsko Izvršno veće, jer je Zlatibor bio tesan da primi sve - kaže Gogić.

Рађање нерадничке класе

АУТОР: Александар Микавица

Приватизација је обављена као у романима Агате Кристи. Што ће рећи, нема фабрика, нема ни радника. Односно, нема леша, нема ни злочина

ЗАПОСЛЕНИ У ИНДУСТРИЈИ

	1990.	2007.	2014.
Београд	245.390	13.842	
Крагујевац	57.574	8.331	
Ниш	25.285	3.358	
Нови Сад	24.848	5.512	
Крушевац	23.378	3.653	
Врање	20.357	6.907	
Суботица	16.130	2.374	
Пирот	13.362	2.126	
УКУПНО	426.324	46.103	

Извор: Истраживање др Љубодрага Савића

Да ли ће радници за 1. мај обићи Кућу цвећа и направити селфије са маршаловог последњег коначишта? Ако већ немају времеплов да се врате у време кад су били хаџије, нека барем имају сведочанство о томе с ким су изградили силне фабрике, зграде и путеве. Да ли то што демократске генерације политичара и њихови неолиберални следбеници данас не могу ни да окрече оно што су зидали наши старци припада носталгичарском нарицању за добрим, старим временима социјалистичке, а богами, и самоуправне изградње? Да ли је то само првомајска илузија, која подсећа на уранке, јагњиће на ражњу и породице које угрожавају природу?

О том добу се иначе последњих десетак година говори са подсмехом, па се махом спрдају са иконографијом тих фабрика-градова са подшишаним травњацима, управним зградама које су подсећале на свеже окречене затворе, испред којих би стајао билборд са набилдованим шљакером у

радничком комбинезону и табелом са цифрама из новог петогодишњег плана и подсећањем на прошлогодишње оборене рекорде у производњи. Сваке године, за први мај, у фабрике би стизао шеф градског или републичког комитета, деца су у пионирским марашама певала неку од револуционарних симфонија, а комитетлија би набацио неколико фраза о индустријализацији, па извозу, али у пријатељске земље, онда би окренуо на братство и јединство.

Пажљиво би га слушао превејани чича с пивским стомаком, који је прошао све опаке партијске и привредне школе, пресекао црвену врпцу и свечано отворио неку нову покретну траку. ОК, можда ти типови нису били неки нарочити стилисти. Нису имали маркетиншке агенције које би им за дебелу лову уместо дечјег хора увалиле хостесе у минићима са напумпаним уснама на три атмосфере...

И поред све те водвиљске иконографије, београдска пољомеханизација је била све само не комедија. Извозили су тракторе у више од 80 земаља света. А крајем 1989. године Србија је имала 1,1 милион индустријских радника.

Али, током последњих 20 година нешто је некада моћни металски комплекс Србије и Београда. „Змајеви“ комбајни, алатне машине „Лоле“ или брзи чамци „Бродотехнике“, заједно са још десетинама диносауруса самоуправне социјалистичке економије, попут „Рекорда“, „Југостроја“ или ДМБ-а, сахрањени су на отпаду транзиције. Готово је. Од Раковице је остала само Стражевица, командни центар војске, у који ни НАТО није могао да допре својим разорним бомбама. Разуме се да је и тај мистични, командни бункер градила изумрла југословенска радничка класа. Или, што би се рекло, домаћа памет. Као што су исти шљакери утврђивали лавиринте подземних склоништа Садама Хусеина, Муамера Гадафија и остале арапске неваљале браће који су завршили попут радника из далеке земље које су ангажовали. Наиме, неки су обешени, а неки су растргнути. У нашим сећањима, наравно. И тако треба да остане, како нико више не би помислио да је некада постојала земља радника сељака и поштене интелигенције.

Дакако, био је то систем далеко од идеалног. Имали смо моћни „Генекс“ и привредни побачај попут фабрике плоча „Медијапан“ у Краљево или МКС у Кикинди.

Имали смо црвеног менаџера прве категорије Микија Савићевића или Емериха Блума у Зеници, али и Фикрета Абдића из „Агрокомерца“ у Великој Кладуши који је хтео да добаци даље од своје Мрдуше Доње, па је заглавио робију.

Истина је, десетине милијарди долара стизале су са Запада пошто је маршал раскинуо везу са Совјетима, а нарочито када је основао покрет несврстаних, удаљавајући сиромашне земље од Варшавског пакта и симулирајући трећи блок састављен од арапских, афричких и латиноамеричких држава. Али, те милијарде нису завршиле на офшор рачунима Брозових племенских поглавица, као што то данас чине тајкуни, већ су милијарде преливене у фабрике, станове, путеве и одмаралишта где су могли да летују и чистачице и генерални директори. Сви заједно, на истој плажи, огољени до купаћих костима или гаћа.

Потом је дошла демократија. Показало се да ни ЈАТ, којим су радници летели на море, ако их је мрзело да возе „југа“, а ни земља, у времену које је следило, нису имали пилота у авиону. Тако су путници завршили овако како су завршили. Треснули су у балкански капитализам.

Да се, рецимо, ова друштвена сага одвијала над небом Скандинавије, па да неко гурне Норвежанина, Данца или Финца да лете, у њиховим ранчевима била би спакована барем три падобрана, мобилни најновије генерације са компасом и ци-пи-есом, топли оброк плус чоколада, дневница од 200 евра за боравак у ваздуху, милионска одштета за претрпљени страх и регрес за годишњи одмор.

Но, вратимо се у овдашњи ваздушни простор, где је брига за човека ипак најпреча. Ударац у земљу је, дакле, био страховит, потресан и самоубилачки.

Приватизација је обављена, али не и буквално, као у скриптама Џефрија Сакса. Он би, наиме, био нешто хуманији. Приватизација је обављена као у романима Агате Кристи. Што ће рећи, нема фабрика, нема ни радника. Односно, нема леша, нема ни злочина.

Зато смо сведоци, док гледамо наше драге наследнике, како се рађа нова, нерадничка класа. Дању спавају, ноћу лочу по сплавовима. Неће да мењају ни систем, као што неће ни себе.

Када им причамо о старим временима, помишљају да је легализована употреба канабиса. Односно, мисле да смо надувани. И у праву су. Старе, напуштене фабрике, раштркане по Србији, изгледају као напуштена скровишта за зомбије. А ми смо, ваљда, тек нешто лепши.

Александар Апостоловски

ИНТЕРВЈУ: ДУШКО ВУКОВИЋ, председник Синдиката радника грађевинарства

Страх се увукао међу раднике

„Положај већине радника у Србији данас уникатна је верзија неолибералног концепта друштва и привреде, који се више приближава робовласничким него уређеним односима. Уз неразвијене механизме државне контроле и примене законских прописа, радник је последњи на степеништу измиривања обавеза. Касни се са исплатом ионако малих зарада, не уплаћују се доприноси за пензијско и здравствено осигурање, па радници не могу да остваре уставом загарантовано право на основну лекарску услугу и пензију. Велики број радника у грађевинарству, трговини и угоститељству ради дуже од законом дозвољених редовних и прековремених сати, при чему се не обрачунавају увећања за сате прековременог, ноћног или сменског рада. Сатанизују се синдикални активисти кад покрену процес решавања проблема и активирају се бланко и унапред потписане изјаве о раскиду уговора о раду. Страх се увукао међу раднике, јер су свесни да им је смањена шанса да заснују нови радни однос, због чега пристају на нерегуларне и експлоататорске односе”, каже Душко Вуковић, председник Синдиката радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије.

Дуго најављиван Закон о раду требало је да побољша запошљавање и побољша положај радника на тржишту рада. Како ви оцењујете ефекте овог закона?

Положај радника није ништа бољи након девет месеци примене Закона о раду, а то наша истраживања и потврђују. Оно на шта су синдикати упозоравали и пре његовог доношења показало се истинитим – само су смањене финансијске припадности радника, односно смањене су обавезе послодаваца према њима. Мања је зарада јер је смањен минути стаж, мање су отпремнине и код проглашавања вишка и код одласка у пензију, а умањена су многа индивидуална и колективна права радника. Закон о раду не побољшава запосленост јер недостају многа системска решења. У овом моменту више од 700.000 грађана Србије је незапослено, а највећи број њих су младе особе.

Са окончањем процеса приватизације очекује се смањење броја запослених у јавном сектору и нови удар на бирое за запошљавање. Глас синдиката пре доношења закона није желео ни да се чује, а наша упозорења да истоветна решења која су раније усвојена у земљама у окружењу и другим европским државама нису дала позитивна решења – нису ни разматрана, па је скоро извесно да је циљ закона једино био даље смањење трошкова радне снаге.

Представници владе често истичу да све што раде – раде у корист радника. Да ли ви имате утисак да се влада залаже за „вашу ствар“ и за права радника?

На ово питање одговорићу посредно – да се влада залаже за раднике стварно, а не декларативно, уважила би дугогодишње предлоге синдиката и увела би прогресивну стопу опорезивања зарада, а не би истом стопом опорезовала и минималну зараду и зараду од милион динара. Радник који прима минималну зараду требало би да буде потпуно ослобођен обавезе плаћања пореза, јер у нашој земљи радник чија плата износи 21.000 динара не може ни да преживи, а камоли да плаћа порез. Да се влада заиста залаже за раднике уважила би да постоје регионалне разлике и разлике у броју чланова породичног домаћинства, па би увела пореске олакшице и мање стопе пореза и по тим основама, јер није иста животна позиција оних који живе и раде сами и оних који имају двоје или троје деце.

Да се власти заиста залажу за раднике не би дозволили да радници буду више оптерећени стопом доприноса за пензијско осигурање од послодаваца, чиме улазимо у ред ретких земаља у којима је допринос радника већи од доприноса послодавца. Да се заиста залажу за раднике повећали би, а не смањивали, зараде у Србији чији просек од 43.000 односно 44.000 динара не може да подмири просечну потрошачку корпу од 60.000 динара. А такав однос зарада и корпе већ је деценијама исти, што говори очигледно о стандарду просечног радника у Србију и његовом осиромашењу.

Ко сноси највећи терет ригорозних мера штедње и да ли је то „трпљење“ зарад бољег сутра неравноправно расподељено?

Нема потребе да трпљење стављамо под знаке навода, јер је евидентно да су терет преласка из планске привреде у тржишну највише осетили и још подносе радници и пензионери који су одрадили пун радни стаж. Њихова вера у политичке флоскуле да ће приватизација и промена политичких и економских односа побољшати животни стандард сурова вишедеценијска стварност је распршила. „Шведски“ стандард, „европски“ стандард, „трпљење“ зарад блиске „боље будућности“... све је то радницима и пензионерима последњих неколико деценија обећавано. А реалност говори да се из године у годину смањују радничка, синдикална и права пензионера и да се смањује ниво зарада и пензија. Са друге стране, расте рад на црно, послодавци не уплаћују доприносе у пензиони фонд, и то им се толерише, свака власт има своје миљенике које фаворизује и „гледа им кроз прсте“, чиме подстиче нелојалну конкуренцију и различитост у испуњавању законских обавеза.

Ко се највише бори за радничка права и какав је положај синдиката у нашем друштву?

Мислим да је синдикат и даље једина истинска институција која се може изборити за бољи друштвени економски и социјални положај радника. Под синдикатом не подразумевам руководства синдиката, већ укупно чланство које у повоју капиталистичких односа у Србији још не користи свој потенцијал како у знању тако и у бројности. Томе донекле доприносе и сама синдикална руководства која не проналазе минимум заједничких интереса, акција и договора која би се пред влашћу и асоцијацијама послодаваца представила као монолитни и по значају респектибилни партнер. Тиме се сигурно и умањује укупна позиција и положај синдиката, чему додатно доприноси и пракса појединих послодаваца који не дозвољавају синдикално организовање, што је супротно конвенцијама Међународне организације рада и Закона о раду. Положај синдиката у Србији данас је између чекића послодавачког удара на синдикално организовање радника и минимизирање њиховог утицаја на привредна и друштвена кретања и наковња проналажења новог синдикалног идентитета и адекватног одговора света рада на промене у друштвеној, политичкој, економској и социјалној стварности наше земље.

Катарина Ђорђевић

ИНТЕРВЈУ: Александар Вулин, министар рада, запошљавања, борацких и социјалних питања

Вучић вуче левичарске потезе

На зиду кабинета Александра Вулина равноправна места заузимају две слике. Са леве стране, портрет Че Геваре, једног од заштитних лица Вулиновог Покрета социјалиста. Са друге, икона Светог старца Вукашина Јасеновачког коме на крилу седи Света великомученица Милица Ракић. То је прича о српском народу, каже министар.

– Нисмо смањили ниједно социјално давање, а ја вас подсећам да је буџет овог министарства највећи у влади, више од 150 милијарди динара, и 97 одсто су социјална давања. Бринемо о 3,3 милиона људи. Имамо 6.600 дечака и девојчица без родитељског старања, 120 старачких домова и око 70 разних институција које брину о деци. Ту су и борацка права, Национална служба за запошљавање, ПИО фонд. Ми смо министарство, што се каже, од колевке па до гроба – истиче Вулин.

Ако сте смањили плате и пензије, зашто не смањите и социјална давања?

Нема говора да се најсиромашнијима још нешто узме. То не долази у обзир. Ми смо прво министарство које се изборило да се исплате отпремнине радницима који су жртве пропалих приватизација, где је држава признала да је лоше трговала и поново преузела та предузећа.

Али сте усвојили Закон о раду за који кажу да је по мери ММФ-а?

Законом о раду нису умањена радничка права. Ниво њихове заштите можда би могао да буде већи, али није мањи. Није изгубљено ниједно право. Волео бих да све партије које критикују овај закон кажу које би одредбе промениле када дођу на власт. Нико вам то неће рећи.

Владу често оптужују да је осиромашила грађане, да се безмало умире од глади.

Знамо ми колико се тешко живи и да социјална помоћ није довољна. Ако се било ко осећа као да ће да умре од глади, одмах нека се упути у први центар за социјални рад и добиће руку помоћи. Свако ко нема имовину и приходе, улази у систем социјалне заштите. У старту добија месечно близу 8.000 динара. Преко тога, сваки пунолетни члан породице још око 4.000, а дете око 2.300 динара. Има право на дечји додаток, да дете не плаћа вртић и уџбенике, има право на бесплатан превоз и да буде енергетски заштићен корисник, има право на бесплатан оброк у народној кухињи. По правилу добија и суве пакете и три пута годишње једнократну новчану помоћ. Ако је у питању инвалидитет, онда следећу и друга давања. Кад то саберете, просечна четворочлана породица сигурно може да оствари више од минималца.

Први мај дочекујемо с причама о пропалим приватизацијама, спасавању људи отпремнинама. Уместо развоја, говоримо о социјали.

Србија није земља социјалне правде после 12 година пљачкашке приватизације. Надам се да ће она то бити. Све што радимо, радимо у том правцу. Левица свуда у свету тражи и ред, и рад, и дисциплину, али и да се поштује радник и његово право на безбедност, право да добије плату.

Мој највећи пропуст као министра је у томе што нисам ишао до краја да се у Закон о раду уведу одредбе које регулишу рад агенција за привремено запошљавање. Синдикати нису хтели ни да чују за то, говорећи да је то рад на лизинг. И потпуно су у праву, јер је то проблематична категорија, идеолошки потпуно неприхватљива. Али 40.000 људи ради преко тих агенција. Зато сад доносимо посебан закон за то, радне групе су у току. Изједначићемо положај радника.

Познати су ваши пријатељски односи са грчким премијером Алексисом Ципрасом, али вас критичари оптужују да сте лажни левичар који ради све супротно од њега. Са друге стране, делује као да Ципрас

копира вас, повлачећи потезе као што су неутралност у међународним односима и минимална социјална смањивања?

Од српских политичара ја га једини познајем. У децембру, пред саме изборе у Грчкој, био је мој гост у Београду. Али није све што је добро за Грчку добро и за Србију и обрнуто. То је прави левичарски принцип. Сукоб Тита и Стаљина је почео управо око тога ко ће којим путем у социјализам. Сириза то одлично разуме када смо ми у питању и званично је рекла да подржава Вучићеву владу у њеној борби против корупције и за бољи живот грађана, као и наш напор да останемо независни.

Онда је и наш европски пут специфичан?

Наравно да јесте и мора да буде. Ми смо једина земља у Европи која има искуство бомбардовања и отмице дела територије. И још око једне ствари су Тито и Стаљин били посвађани. Ми смо тражили од Совјета да нам омогуће тешку индустрију, а Стаљин је рекао: нема потребе, имамо ми. Шта год вам буде требало, добићете. То је сада питање Железарне „Смедерево“. Ми и данас хоћемо да имамо тешку индустрију, зато што без ње нема самосталне и слободне државе.

Има теорија да вас ваше пријатељство са Вучићем спутава да изађете из владе и постанете евентуално кандидат за вођу „српске Сиризе“? Да ли се осећате као талац на неки начин?

Не бих изашао из владе. Да је Грчка имала владу и председника владе какве ми имамо, она не би дошла у овакву позицију. Грчка елита се неконтролисано задуживала и мислила је да се то никад неће вратити. Сириза је одговор на кризу, као и ми. Ова влада је одговор на оно што је радила Демократска странка 12 година. Мислим да се ван владе не бих тако успешно борио за идеје левице. Без обзира на Вучићеву идеолошку опредељења – а он јесте умерени десничар, негде на десном центру – потези његове владе су левичарски. Питајте синдикате, ниједан радник није остао без бриге.

Вучић вас је одредио да у његово име реплицирате хрватском премијеру Милановићу. Како одговарате када вас прозивају да сте Вучићев трбухозборац, односно тумач његових најскривенијих мисли?

Не, ја сам коалициони партнер и говорим оно што мислим. И он говори оно што мисли. Свако од нас има свој приступ и своју одговорност. Председник владе, по мом мишљењу, треба више да бира речи и више пази него што то треба да чини министар. Мени често замеру да превише браним Вучића. Па кога ћу да браним? Пајтића? Мислим да је посао министра да преузима ватру за премијера, а не премијера да је преузима за министра.

Да ли је то део вашег пријатељства?

Има ту пријатељства, али и мог искреног убеђења да је ово што Вучић ради најбоље за Србију. И кад причамо о Загребу, мени још нико није рекао конкретно где сам погрешно, шта није тачно. Слушао сам многе полемике, реакцију на моје изјаве, на нивоу општости. Како то није добро за наше односе и слично. Али ја питам: како то да истина није добра за наше односе? Кад си с неким пријатељ, не би требало да постоје теме које су забрањене.

Приближава се 9. мај, седам деценија од победе над фашизмом и председник Николић иде на парад у Москву, заједно са гардистима. Шта Србија припрема овде, код куће?

Биће више манифестација, али могу да говорим само у име свог министарства. Од свечане академије у „Сава центру“, преко светске премијере једног великог филма до рок концерта. Ми смо победили, били смо велика сила и то треба коначно поново да схватимо. Прошле су деценије, а да ми нисмо могли гласно да кажемо да смо победили. Србија треба да буде у Москви пре свих других антифашиста у овом делу света. Одавде до Париза није било снажнијег отпора Немцима од нашег.

Александар Апостоловски, Бојан Билбија

Раст и пропаст српске индустрије

Колико год били посвађани, српски економисти се у једном слажу: са дубоком провалијом између производње и потрошње Србија не може да рачуна на економску, социјалну и политичку стабилност. Супротно већини земаља источне и централне Европе, које су у протекле две и по деценије повратком у капитализам оствариле економски прогрес приближавајући се најразвијенијим светским привредама, нас је још незавршена транзиција вратила у сиромаштво из прве половине прошлог века. Економска регресија Србије у протеклој четврти века у највећој мери је последица страдања њене индустрије.

Прича о расту и пропасти српске индустрије је дуга, узбудљива и надасве поучна. Пропаст индустрије почела је са санкцијама и бомбардовањем, довршена транзицијом, нарочито лошом приватизацијом.

Иако је садашње стање тешко, будућност наше индустрије не мора бити мрачна, тврди др Петар Б. Петровић, професор београдског Машинског факултета. Срби су индустријска нација.

Прву фабрику изградили су давне 1853. године. Вазали Османске империје сопственим знањем и великим напорима изградили свој први производни погон. На воловским колима, тајно, у деловима, из два покушаја, донета је и инсталирана прва парна машина у Србији. Тајним преговорима са Француском договорено је да дођу људи који су имали практична производна знања, од којих је требало да Србија учи, да пронађе временску пречицу, преко потребну да премости огроман јаз технолошког и економског заостајања.

Србија је још тада знала да без знања нема индустрије, нема производње, нема слободе, нити будућности, истиче Петровић. Развојни зенит њена индустрија достигла је у социјалистичкој Југославији.

– Било нам је потребно више од 100 година да индустрија надвлада пољопривреду – каже Петровић. – Први пут у својој историји, 1960. године, у Србији је пољопривредна производња пала испод 50 одсто укупних економских активности, тако да је и проценат становништва које живи од пољопривреде тада био мањи од 50 одсто. Србија је од пољопривредне постала индустријска нација.

У период интензивне индустријализације 1948–1984. забележен је просечан годишњи раст индустријске производње од од 7,9 одсто. Од 1960. до кобне 1990, када се економски систем земље срушио распадом тадашње државе, индустрија у Србији се развијала брже него у Јужној Кореји и Финској. А захваљујући развоју индустрије, Јужна Кореја данас има једну од најдинамичнијих економија света, а Финска економија је таква у европским оквирима.

Српска индустрија је 1989. године, пре почетка транзиције, учествовала у стварању бруто домаћег производа са 31 одсто. После 23 године удео индустрије у годишњој вредности свега створеног (БДП) има учешће од 19 процената. У индустрији је 1989. било запослено 998.000 људи, а 2012. године 312.000. У 2013. години индустријска производња се свела 38,4 одсто обима који је постојао 1989. године. Због катастрофалних поплава индустријска производња у 2014. години опала је за 6,8 одсто, тако да је прошлогодишњи БДП био за 1,8 одсто мањи него у претходној години.

Љубодраг Савић, професор београдског Економског факултета, каже да је захваљујући индустријализацији од 1955. до 1990. Србија постала средње развијена индустријска земља, а индустријски центри су били носиоци укупног развоја. После „српске октобарске револуције” било је великих обећања и још већих очекивања, али је број запослених у индустрији са око 1,1 милион 1989. сведен на 275.000, баш као 1955. године, а индустријски центри су постали „црне рупе” развоја Србије.

Пропаст индустрије почела је са санкцијама и бомбардовањем, довршена транзицијом, нарочито лошом приватизацијом. Нова индустријализација је неизбежна. Нема нам друге него да и по трећи пут успемо. Европска унија нас неће без индустрије, кажу упућени. Без индустрије нема опстанка народа и државе. Србија у наредних пет година мора да удвостручи број предузећа, а до 2030. да створи бар 300.000 нових радних места.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Vuckovic-Javne-finansije-bolje-ali-je-rano-za-vece-plate.sr.html>

Вучковић: Јавне финансије боље, али је рано за веће плате

АУТОР: ТАНЈУГ

БЕОГРАД - Јавне финансије Србије су у бољем стању него што се очекивало, али ти резултати не дају простор за превелики оптимизам, већ пре за мало задовољство, оценили су економисти и сложили се да је сада рано за евентуално повећање плата у јавном сектору и пензија.

Премијер Александар Вучић је изјавио раније јуче да због добрих фискалних резултата у прва четири месеца, од августа могу да крену преговори са Међународним монетарним фондом (ММФ), а од октобра ће плате и пензије бити повећане, само је питање у којој мери.

Коментаришући ту изјаву за РТС, члан Фискалног савета Владимир Вучковић је рекао да су јавне финансије биле лоше и претила нам је опасност грчког сценарија, да смо ову годину почели добро, али ипак није време да тек након три или четири месеца размишљамо о томе да вратимо примања на старо.

„Први резултати добри, али не дају простор за превелики оптимизам него само мало задовољство. Тачно је да тренд смањивања дефицита постоји, и да би и на крају 2015. требало да буде мањи него што је планирано, али ипак не би требало већ сада да одустајемо од смањења плата и пензија”, рекао је он додајући да би дефицит могао на крају године на падне на око пет одсто БДП-а.

Упитан да ли би макар благо повећање примања било удар на буџет, он је рекао да би свако повећање било удар. Некако би, како је казао, „могло да се издржи”, али имамо програм који је увезан, где би један потез требало да буде повучен, а онда следе други, те није добро враћање примања и да се вртимо у круг, „већ би напори требало да буду усмерени где треба”.

Он је указао да је у првих месеци на јавне инвестиције потрошено само 10-ак милијарди од 120 милијарди колико је планирано да се у те сврхе потроши у овој години, а нису исплаћене ни отпремнине, јер није завршена прича око предузећа у реструктурирању.

„Не би требало овакво стање проглашавати победом као да је већи део посла завршен. Још није завршена приватизација, реформа јавног сектора, нити је утврђено колико људи у јавном сектору у овој години мора да остане без посла”, рекао је Вучковић.

Члан Фискалног савета Владимир Вучковић изјавио је да би Међународни монетарни фонд требало да има разумевања за пробијање рокова код отпуштања у јавном сектору, и оценио да би у тај процес могло да се крене у касно лето ове године.

„Нисмо могли тачно да предвидимо колико људи треба да добрије отказ, јер то зависи од природног одлива, односно од броја оних који су пензионисани. У овој години би, уместо око 10-ак или 15 хиљада

људи колико се процењивало, мањи број у јавном сектору могао да остане без посла, око 5-7 хиљада. То јесте за утеху”, рекао је Вучковић синоћ на РТС.

Он је нагласио да се планови праве, неке анализе постоје и идентификовани су вишкови у здравству, просвети, локалним самоуправама, и кад све буде готово, то ће „доћи на сто владе”.

„Ако ММФ негде треба да покаже разумевање за пробијање рокова то је овде. Ако би се откази делили линеарно, то би урушило систем јавне управе. То наравно, не би требало да буде оправдање да се све успори, али би у касно лето могао да крене тај процес”, рекао је он.

Председник Савета гувернера Небојша Савић рекао је за РТС да је разумљиво и што постоји отпор када је реч о отпуштању у јавном сектору, где је, како је нагласио, потребно отпуштати, али га истовремено треба и јачати.

„Нама би требала јака администрација, као што је имају друге државе”, рекао је Савић.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:546000-Svaki-deseti-radnik-neprijavljen>

Svaki deseti radnik neprijavljen

IZVOR: FoNet

U kontrolama gradilišta i ugostiteljskih objekata na teritoriji Beograda i gradilišta koridora 10 i 11, inspektori rada su zatekli 1.758 radika, od kojih je 171 radio „na crno“

BEOGRAD - U kontrolama gradilišta i ugostiteljskih objekata na teritoriji Beograda i gradilišta koridora 10 i 11, inspektori rada su 29. aprila zatekli 1.758 radika, od kojih je 171 radio „na crno“.

Nadzorima je obuhvaćeno 257 poslodavaca, a zbog utvrđenih prekršaja inspektori su podneli 48 zahteva za pokretanje prekršajnog postupka i 14 zahteva u oblasti bezbednosti i zdravlja na radu.

Inspekcija rada je zbog utvrđenih nepravilnosti kod poslodavaca donela ukupno 99 rešenja - 49 u oblasti radnih odnosa i 50 u oblasti bezbednosti i zdravlja na radu, kao i pet rešenja o zabrani rada na radnom mestu.

Imajući u vidu broj lica zatečenih na radu „na crno“ i neprimenjivanje mera bezbednosti i zdravlja na radu, inspekcija rada će i u narednom periodu organizovati vanredne inspeksijske nadzore, pre svega na gradilištima, saopštilo je Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/politika/aktuelno.289.html:546065-Vulin-zahvaljujuci-Vladi-Srbije-bolja-vremena-dolaze-brze-nego-sto-smo-ocekivali>

Vulin: zahvaljujući Vladi Srbije, bolja vremena dolaze brže nego što smo očekivali

IZVOR: TANJUG

Povećanje plata i penzija nismo očekivali već u prvoj godini reformi, ali zahvaljujući naporu čitavog društva, imamo šanse da se tome nadamo - rekao je ministar za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja

BAČKA PALANKA - Ministar za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja i predsednik Pokrta socijalista Aleksandar Vulin izjavio je danas u Bačkoj Palanci da, zahvaljujući dobrim rezultatima Vlade Srbije i naporima čitavog društva, bolja vremena u našoj zemlji dolaze brže nego što je očekivano.

"Povećanje plata i penzija nismo očekivali već u prvoj godini reformi, ali zahvaljujući naporu čitavog društva, imamo šanse da se tome nadamo", rekao je on na centralnoj manifestaciji povodom obeležavanja 1. maja i dana Pokreta socijalista.

Pozdravljajući mnogobrojne građane, okupljene na izletištu "Tikvara", Vulin je rekao da su se pre godinu dana, za Praznik rada, čule kritike povodom novog Zakona o radu, koji će navodno još povećati nezaposlenost u Srbiji.

"Slušao sam kad su govorili da ne valja Zakon o radu, da ne valja Vučić, da ne valja Vlada. A sad kada povećavamo plate i penzije, hoće li se neko izviniti i priznati svoje greške", kazao je Vulin i naglasio da je jedan od najznačajnijih uspeha aktuelne vlasti to što je stvorila uslove da "ovom zemljom više nikada ne vladaju tajkuni".

Vulin je rekao da će u Srbiji biti, ne samo sačuvan postojeći nivo radnih i socijalnih prava, nego će biti nastojano da ona budu unapređena.

Odgovarajući na pitanja novinara povodom ocene zaštitnika građana o tome da je situacija na tržištu rada u Srbiji loša, Vulin je rekao da je to ekonomska stvar i dodao da je danas u zemlji 16,8 odsto nezaposlenih, što je "značajno niže nego kad smo preuzeli vlast 2012. godine".

To je i dalje velika nezaposlenost i zato se borimo da situacija u toj oblasti bude što pre bolja, naglasio je Vulin.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:546026-Vulin-Voleo-bih-da-radnici-u-Srbiji-imaju-prava-kao-u-Norveskoj-i-Svedskoj>

Vulin: Voleo bih da radnici u Srbiji imaju prava kao u Norveškoj i Švedskoj

IZVOR: TANJUG

Ministar rada, zapošljavanja, boračkih i socijalnih pitanja Aleksandar Vulin izjavio je danas da nije zadovoljan nivoom radničkih prava u zemlji

BEOGRAD - Ministar rada, zapošljavanja, boračkih i socijalnih pitanja Aleksandar Vulin izjavio je danas da nije zadovoljan nivoom radničkih prava u zemlji, ali je zadovoljan što je stopa nezaposlenosti pala na 16,8 odsto i što ove godine 62.000 zaposlenih više plaća doprinose PIO fondu.

"Ja bih voleo da nivo radničkih prava bude kao u Norveškoj i Švedskoj, ali bih voleo da nam i privreda i istorija bude kao u te dve zemlje, voleo bih da nismo imali ratove i da imamo socijalno odgovorne poslodavce", rekao je Vulin na televiziji Pink, gostujući povodom Prvog maja, praznika rada.

Ministar je naglasio da su u socijalizmu radnici imali veća prava nego danas, ali je tada bila zemlja od 22 miliona stanovnika koja je mogla da iznese ta prava.

Danas živimo u kapitalizmu koji smo sami izabrali i imamo posledice pljačkaške privatizacije koje mi pokušavamo da ispravimo, rekao je Vulin.

On je zadovoljan što se deficit budžeta smanjuje i što će država po prvi put bez uzimanja kredita moći da poveća plate i penzije.

Upitan da prokomentariše da postoji sve više primera da se radno vreme, propisano zakonom, ne poštuje a prekovremeni rad ne plaća, Vulin je poručio da zaposleni ne treba da se boje i da inspekciji treba da prijave sve što narušava njihova zakonom zagantovana prava.

On je ispričao da se inspekcija rada pre nekoliko dana pojavila na jednom gradilištu a da je 55 radnika "pobeglo glavom bez obzira". "Prijavite i nemojte da bežite. Narod ništa nije kriv. Nemojte da se plašite. Inspekcija provereva da li su radnici prijavljeni i nijedan radnik neće stradati. Onaj ko može da bude odgovoran je vlasnik, ali i njemu ostavljamo rok da ispravi nepravilnosti", rekao je Vulin i istakao da je po tom osnovu zaposleno 40.000 ljudi, a moglo bi i više.

Kada je u pitanju položaj žena koje žele da ostanu u drugom stanju, kao i porodilja, ministar je naveo da je Zakon o radu unapredio položaj žena i da i u tom slučaju niko ne treba da se plaši već svaku nepravilnost da prijavi.

Kada je u pitanju za danas najavljen protest sindikata, Vulin je rekao da on podržava taj protest i da sindikati treba da izađu i kažu šta misle ali da ne treba da dozvole da ih instrumentalizuju političke partije.

On je naglasio da je potpuno legitimna saradnja i sa političkim strankama ukoliko to neki sindikati žele, ali ne treba da dozvole da se bilo koja partija sa njima igra, jer posao sindikata je da štite prava radnika. "Sindikati u državi nemaju protivnika. I ja se sa njima borim za veća prava radnika. Ja ih gledam kao saveznike", naglasio je ministar.

Vulin je rekao da se Zakon o radu neće menjati, odnosno da će se menjati samo ukoliko se vidi da nešto ozbiljno nije u redu.

Ministar je podsetio da su sindikati u vreme donošenja Zakona o radu tvrdili da će doći do masovnog otpuštanja, a ispostavilo se da ne da do toga nije došlo već stopa nezaposlenosti opada.

Na pitanje da li je priča o rekonstrukciji vlade i dalje aktuelna, Vulin je rekao da "vladu vodi predsednik vlade,

on ima odgovornost i njegova je izvršna". "On najbolje zna kako će to uraditi, do sada je pokazao da zna kako da vodi ovu zemlju i neka tako nastavi", rekao je Vulin.

Kada je u pitanju slučaj zaštitnika građana Saše Jankovića i javnosti koja se podelila oko tog pitanja, ministar je naglasio da niko pa ni on nije nedodirljiv, "ali se ne raspravlja o njemu, već o jednom slučaju gde ima dosta nejasnih stvari".

On je naglasio da roditelji Jankovićevog prijatelja koji je izvršio samoubistvo traže istinu i pravdu. "Zašto niko nije pitao ranije, zašto se nije otvorio medijski prostor i ranije? Ne znam, očigledno postoje problemi u našem sistemu. Ali nisam ja ni sudija ni tužilac....sudstvo je nezavisno i ja ne mogu da postavim to pitanje, ni ministar pravde ne može da postavi to pitanje", rekao je Vulin.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:546186-Racuni-pojedu-40-odsto-srpske-plate>

Racuni pojedu 40 odsto srpske plate

AUTORI: D. Marinković - M. Spasenov

Komunalne usluge kod nas jeftinije u poređenju sa komšilukom, ali to i nije neka uteha za naše kovertе. Da bi podmirio izdatke za komunalije građanin Srbije radi 68 sati

NAPUNE poštansko sanduče očas posla, a potrebno je mnogo rada da bismo ih platili. Naši računi za struju, vodu, grejanje, telefone, internet... niži su nego u komšiluku, ali to nije neka uteha. Nedavno istraživanje je pokazalo da su među evropskim zemljama, režije najskuplje u Sloveniji, koje ih mesečno koštaju 213 evra. I u Hrvatskoj su paprene i iznose 208 evra. U našoj zemlji prosečni trošak za komunalije je 150 evra. Ali, kada uporedimo njihove izdatke sa prosečnim zaradama, međutim, Srbija ozbiljno prednjači. Nama računi uzmu više od 40 odsto prosečnih plata, Hrvatima je taj izdatak 23 odsto, a Slovencima oduzme tek 20 odsto mesečnih zarada.

Da bi podmirio svoje račune žitelji "lijepе njihove" rade 38 sati, stanovnici Dežele 32 sata, a građanin Srbije više nego duplo - 68 sati. A, poređenje sa žiteljom Helsinkija, koji radi tek pet sati da bi platio režije, poražavajuće je za sve u okruženju.

Većini zaposlenih u Srbiji, međutim, potrebno je mnogo više radnih sati da bi platili svoje komunalne troškove, jer tek trećina dostigne prosek plata, koji je prema poslednjoj računici U Srbiji iznosio 43.000 dinara. Tako je najvećem broju radnika potrebno i više od prosečnih 41 odsto za režije. Taj mesečni trošak u našoj zemlji prosečno iznosi ukupno 18.000 dinara, što je prema trenutnom kursu iz menjačnica oko 150 evra. Na uplatnicama za grejanje, vodu,odnošenje smeća mesečno stigne prosečno 8.000 dinara, struju prosečno plaćamo 4.000, fiksni telefon 1.500, a mobilni 2.000 dinara. Na to treba dodati i prosek za kablovsku i internet od 2.500 dinara.

RAD NA CRNOEekonomista Danilo Šuković kaže da podaci gde mesečni računi "pojedu dobar deo kućnog prihoda" govore o niskom standardu građana Srbije. Međutim, treba imati u vidu i faktor sive ekonomije, koji u izvesnoj meri ublažuje ovu surovu sliku, jer je siva ekonomija više zastupljena u Srbiji nego u zemljama EU. - Veći su prihodi od sive ekonomije u Srbiji nego u zemljama Evropske unije, pa bi za toliko situacija mogla biti povoljnija nego što su izneti podaci pokazali. U svakom slučaju, socijalna situacija u Srbiji je alarmantna, i

ukoliko u skorije vreme ne dođe do značajnijeg i dugoročnijeg ekonomskog rasta, siromaštvo će postati najveći društveni problem - dodaje Šuković.

Zvanična statistika u Srbiji, međutim, kaže da za režije trošimo manje. Građani na jugu Srbije imaju najniže račune i za komunalne usluge odvajaju tek 6.900 dinara. Najveći trošak imaju oni koji žive u Šumadiji i zapadnoj Srbiji - 11.576 dinara. Prema statistici, za režije odvajamo od 16 do 18 odsto ukupnih primanja porodice, koja su prema poslednjim analizama iznosila 59.174 dinara.

- Sa svojom platom uklapam se u neki prosek, ali to nije neka uteha - kaže Marijan P. iz Novog Sada. - Plaćam prvo ono bez čega se ne može - struju i gas. Često mi isključuju i internet i telefon, ali to nije od životne važnosti. Kada morate da platite i kredit za stan, ništa vam ne ostaje. Bukvalno ništa. Jedna plata ode na kredite i režije, a druga na hranu.

Vera Vida, predsednica Centra za potrošače Srbije, kaže da su potrošači u Srbiji svake godine sve su siromašniji.

- Ono što se pomera samo su cene, pre svega poskupljenje stanarine, grejanja, a i sada imamo najavu rasta cena struje - kaže Vida. - Nikako ne možemo da se poredimo sa zemljama koje su u EU, jer su njihove plate mnogo više nego što su u Srbiji. Priče da recimo plaćamo najjeftiniju struju u regionu slaba je uteha građanima. Cene meri to koliko mi od naših plata možemo da kupimo. Koliko kilovata može da podmiri nečija plata? Ako ćemo u EU, država mora da omogući građanima pristojan i normalan život koji imaju potrošači u EU, gde će na hranu i režije odlaziti trećina primanja, a ne kao sada u Srbiji gotovo cela plata.

U Mreži za poslovnu saradnju smatraju da su komunalne usluge u Srbiji skupe za građanina sa prosečnom platom, a da je to sve posledica monopolskog položaja pojedinih republičkih javnih i lokalnih javno-komunalnih preduzeća.

PRIMANJA I POREĐENJA Srbija je, prema mnogim istraživanjima, jedna od najjeftinijih zemalja za život. Većina tih istraživanja, međutim, u obzir ne uzima prosečna primanja, već samo razlike u cenama namirnica, prevoza, usluga u restoranima, kao i troškova za struju, vodu i ostale komunalije u različitim zemljama. Takvo poređenje cena pokazuje da je Srbija sa većinom drugih zemalja u okruženju među jeftinijim zemljama za život. Najjeftinija je Makedonija, a najskuplja Slovenija.

- Država i lokalne samouprave se bespotrebno mešaju u čitav niz usluga koje u drugim zemljama EU obavljaju isključivo privatne firme - kaže Dragoljub Rajić, konsultant u Mreži. - Posledica takvog pristupa je da ta preduzeća imaju ogroman broj zaposlenih, a onda građani plaćaju skupe usluge da bi se iz tog priliva

obezbedile njihove plate. U značajnom broju javno-komunalnih preduzeća u Beogradu plate su dvostruko veće od republičkog proseka, čak i posle smanjenja od 10 odsto.

U ovome, dodaje Rajić, prednjače "Beogradske pijace" i "Infostan", gde su zarade u proseku, posle smanjenja između 75.000 i 92.000 dinara, zatim tu su "Parking-servis", javno osvetljenje i elektrane sa 72.000 do 83.000 dinara, a u većini ostalih javnih preduzeća zarade su između 65.000 i 75.000 dinara. To je opet za prosečno 45 odsto više nego u privredi Grada Beograda. Slično je i u Novom Sadu i drugim većim gradovima, gde je ovaj odnos između 30 i 60 odsto viši nego u privredi.

- Privreda plaća uslugu odnošenja smeća bezmalo trostruko više nego građani, što predstavlja reket Gradske čistoće nezamisliv u evropskim zemljama - tvrdi Rajić. - Nisu samo njihove usluge paprene, nego i njihove takse koje naplaćuju. Tako na primer "Beogradske pijace" da bi obezbedile prihode za visoke zarade svojih zaposlenih, imaju najveće cene zakupa tezgi u Srbiji. Upravo zato građani Beograda na zelenim pijacima imaju znato skuplje povrće, voće i ostale poljoprivredne proizvode. A slično je i u drugim velikim gradovima.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2015&mm=05&dd=01&nav_id=987085

"Normalno je da Sindikat ima hotel"

IZVOR: B92

Beograd -- Predsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije Ljubisav Orbović kaže da nema ničeg čudnog u činjenici da jedan sindikat u vlasništvu ima i hotel.

Orbović je u Kažiprstu B92 kazao da mnogi sindikati u svetu ulažu novac kojim raspolažu u razne objekte pa i u hotele.

"Hotel u Vrnjačkoj Banji nije luksuzan, hteli smo da uložimo sredstva u nešto i to nije sporno", kazao je Orbović na pitanje zašto je sindikat vlasnik hotela.

On je naveo da je izgradnja koštala 1,2 miliona evra i da je parcela kupljena potpuno legalno i negirao da su prethodni vlasnici imali ikakvih problema.

Tvrdi da ne zna ko su gosti hotela i kako posluje, navodeći da hotel radi tek nekoliko meseci.

Na pitanje kako ulažu u hotel 1,2 miliona evra, a tuže svoju sindikalnu podružnicu koja zastupa radnike zaposlene u kožarskoj industriji za dug za struju od 15.000 dinara, Orbović je kazao da to nema veze jedno s drugim i da dug mora da se plati.

"Mi smo njima godinama pomagali, ali dug mora da se plati", naveo je.

Upitan kako gleda na to što su dva bivša direktora Železnica Srbije postali sindikalci u tom istom preduzeću, Orbović kaže da je zakon omogućio da svako može da organizuje sindikat i naglasio da oni nisu u sindikatu na čijem je on čelu.

Kaže da su oni osnovali svoj sindikat i u okviru Železnice su plaćeni.

"Ja to ne bih zvao sindikatima, to su određene grupe ljudi koji imaju određene interese i nisu sindikati", naveo je čelnik SSSS.

Govoreći o ulozi sindikata u Srbiji danas, Orbović je kazao da je SSSS apsolutno sposoban da zastupa radnička prava a da to što je svaki peti radnik nezaposlen i što se najavljuju otkazi za više desetina hiljada radnika iz preduzeća u restrukturiranju nije do sindikata.

"To nije problem sindikata. Problem je što se već 25 godina kao država ne snalazimo, lutamo, nismo završili privatizaciju i to stvara posledice", navodi Orbović.

Tvrđi da sindikati nisu posmatrač i da već duže pokušavaju da firme iz restrukturiranja ne odu u stečaj nego da se privatizuju ili da država omogući da se same bore za opstanak.

"Restrukturiranje koje traje već 25 godina ne daje mogućnost kreditiranja i razvoja. Železara je primer da te firme mogu da opstanu i da se broj radnika povećava", kaže Orbović.

"Nismo posmatrač, pogledajte šta radimo, koliko je štrajkova i protesta organizovano, nismo mi ti koji vodimo državu i firme", kazao je on.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2015&mm=04&dd=30&nav_id=986681

"Radnik poslednji u lancu ishrane"

IZVOR: BETA, TANJUG

Beograd -- Šef sektora za socijalni dijalog Ministarstva rada Jesenka Čvoro izjavila je da će se do kraja septembra znati šta su u praksi problemi Zakona o radu.

Nakon toga će, kako je navela, biti doneta odluka da li su potrebne izmene ili usvajanje novog zakona, a možda ni jedno ni drugo.

Čvoro je na forumu "Argumenti. Rezultati primene novog Zakona o radu" kazala da će se u Srbiji radno zakonodavstvo češće menjati i usklađivati sa standardima Evropske unije, odnosno da ono neće više biti kao do sada konstantna, već promenjiva kategorija.

Profesor Fakulteta političkih nauka i potpredsednik sindikata Nezavisnost Zoran Stojiljković rekao je da je prošli Zakon o radu bio izbalansiran, odnosno da je bio jednako i na strani poslodavaca i sindikata, a sadašnjim rešenjima radnici su postali "poslednji u lancu ishrane" - prvo se izmire sva dugovanja, porezi i doprinosi a tek onda se razmišlja o platama zaposlenih. On se zapitao da li umanjenje radničkih prava može da utiče na pokretanje i produktivnost privrede kao i da li do otvaranja novih radnih mesta može da dovede samo taj zakon ukoliko nije povezan sa drugim zakonima - o privatizaciji, stečaju... Stojiljković je rekao da je, prema novom zakonu, nezaposlen samo "onaj ko nije jedan sat u nedelji prodavao kutiju cigareta na ulici", ukazavši da je jedan broj ljudi obeshrabren da se prijavi na evidenciju Nacionalne službe za zapošljavanje. On je rekao da je u Srbiji problem i to što "imamo nemačke nekoroporativne institute a južnokorejsku praksu" i dodao da je problem i slaba inspekcija rada, kao i nerazvijen institut sudova rada koji postoji u većini evropskih zemalja.

"Analize koje radi Radna grupa do kraja septembra će pokazati šta je u praksi u Zakonu o radu napravilo problem. Od socijalnih partnera će zavisiti da li će postojeći zakon biti izmenjen ili će biti doneti novi", kazala je Čvoro.

Prema njenim rečima, na smanjenje nezaposlenosti, odnosno rast zaposlenosti, u nekoj zemlji ne utiče samo Zakon o radu već veliki uticaj imaju i drugi ekonomski faktori.

Upitana da li je Zakon o radu doprineo zapošljavanju ili otpuštanju, Čvoro je odgovorila da nije samo Zakon o radu taj koji može poboljšati ili smanjiti nezaposlenost već uticaj na to imaju i drugi ekonomski faktori.

Na pitanje novinara da li zna da se u nekim firmama često radnicima ugovori o radu produžavaju na tri meseca pa se onda prekinu i opet nastave posle određene pauze, Čvoro je rekla da prema Zakonu o radu rad na određeno vreme može da traje ne duže 24 meseca sa prekidom ili bez prekida.

Novi zakon predvideo je platni listić kao izvršnu ispravu na osnovu koje zaposleni mogu na sudu da ostvare svoja prava i naplate zarade koje im nisu isplaćene, rekla je ona.

Prema njenim rečima Zakon o radu propisao je minimum i sve što nije imperativna norma može da se utvrdi kolektivnim ugovorima koji daju veća prava zaposlenima.

"Kolektivni ugovor jeste pravilo, a pravilnik izuzetak i važi sve dok sindikati ne povuku za ruku poslodavce i kažu - hajde da se dogovorimo o kolektivnom ugovoru", istakla je Čvoro.

Ona je kao primer navela da je poslodavcima kolektivnim ugovorima ostavljena mogućnost da priznaju sve godine staža, a ne samo one provedene kod poslednjeg poslodavca, kada je u pitanju odredba koja se tiče minulog rada, a koje su važile u starom zakonu.

Advokat za radno pravo iz advokatske kancelarije Tomić-Sinđelić, Saša Sinđelić, kazao je da postojeći Zakon o radu nije idealan i da traži dosta dodatnih preciziranja.

"Zakon o radu ne daje odgovor kako se zaposlenom može otkazati ugovor o radu usled radne nesposobnosti, koliko je vremena potrebno dati zaposlenom da otkloni nedostatke u radu, na koji način i ko može da vrši ocenu nesposobnosti radnika, odnosno koliko je rukovodilac kvalifikovan za tu ocenu, ali i još dosta toga", kazao je on.

Današnji forum "Argumenti.Rezultati primene novog Zakona o radu" organizovali su Fondacija Konrad Adenauer i Biznis info grupa.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2015&mm=05&dd=01&nav_id=987043

Srpski radnik - uplašen i bez nade

IZVOR: DNEVNIK

Beograd -- Radno mesto u Srbiji lako se gubi a teško nalazi, nesigurnost je velika, ekonomska situacija ne govori da će uskoro biti bolje, posebno ne radnicima.

Njihov položaj se, po rečima predsednika Saveza samostalnih sindikata Vojvodine Gorana Milića, sve više pogoršava.

"Zaposleni u Srbiji žive u neprestanom strahu od gubitka radnog mesta jer je broj nezaposlenih, koji ih lako mogu zameniti, ogroman. To je posebno vidljivo u poslednje vreme, otkako je promenjeno radno zakonodavstvo, koje radnike ostavlja na vetrometini. Sada se najavljuju i dalje promene Zakona o radu i siguran sam u to da neće ići u korist radnika", kaže Milić.

Milić ukazuje na to da je sadašnja situacija u privredi i ekonomiji proizvod poslednjih decenija, kada se mnogo toga promenilo – i društvo, i država, i okruženje. Usledile su privatizacije i restrukturiranja preduzeća, mnogo je bilo pogrešnih koraka, ugašena su mnoga radna mesta i nekad velike firme više ne postoje, a otvoreno je malo novih fabrika.

"Mnogi ljudi jednostavno se nisu snašli u novoj situaciji, a i dalje se ne snalaze, o čemu svedoči i to što je među nezaposlenima mnogo starijih od 50 godina koji se nisu prilagodili novim uslovima i nikome ne trebaju, a ne treba ni govoriti o tome kako se oseća čovek koji ostane bez posla i bez primanja. Promene su ogromne jer je od sistema koji je polazio od čoveka, sada u prvom planu kapital i na snazi je najtvrdi, neoliberalni koncept. Prava radnika su sve manja i ide se naruku poslodavcima", ističe Milić.

On kaže da je nesumnjivo potrebno izmeniti radno zakonodavstvo, ali ne na način na koji se to kod nas čini pošto se pri usklađivanju naših propisa u toj oblasti s evropskim to čini uglavnom tamo gde je na štetu radnika.

"Na sastanku s predstavnicima Evropske komisije o usklađivanju našeg zakonodavstva s evropskim istaknuto je da to ne znači ukidanje stečenih prava, a kod nas se to čini, pa se sada govori o mogućem ukidanju troškova za prevoz i topli obrok jer evropsko zakonodavstvo to ne poznaje, ali se zaboravlja da se u Evropi poštuju kolektivni ugovori, da su prava i obaveze poslodavaca i zaposlenih jasno definisana, da se zarade isplaćuju redovno, da je nemoguće da se porezi i doprinosi ne uplaćuju", kaže Milić.

On napominje da je u Evropi, među radnicima i građanima, veoma razvijena svest o potrebi zajedničke borbe za određena prava, odnosno da je prisutna solidarnost. Toga, ukazuje Milić, u Srbiji nema jer je strah od gubitka posla veliki.

"Nedostaje nam solidarnost na svim nivoima, ljudi su umorni, osećaju se prevarenima i nema kritične mase. Vlada kolektivna apatija, mnogo je energije potrošeno uzalud, nada u pozitivne promene je izneverena, nastupilo je veliko razočarenje i bezvoljnost", ističe Milić.

Da bi se krenulo nabolje, kaže Milić, potrebno je i da privredni ambijent u Srbiji bude takav da dovede prave investitore, koji će imati povoljan ambijent za poslovanje, a da to ne bude dodatno smanjenje radničkih prava.

Zbgo toga je potrebno je i da se uspostavi pravi socijalni dijalog u kojem će svi partneri – poslodavci, država i sindikat – biti ravnopravni.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2015&mm=05&dd=01&nav_id=986929

Prodaja Telekoma-prodaja budućnosti

IZVOR: BETA

Niš -- Ne postoji nijedan validan razlog za prodaju "Telekoma" ocenjeno je na tribini u Nišu "Zašto treba sprečiti prodaju Telekoma Srbije".

Predstavnici Samostalnog sindikata Telekomu Srbije i Saveza samostalnih sindikata Srbije i naučnih radnika na skupu na Univerzitetu u Nišu ocenili su u četvrtak da bi prodaja ove kompanije bila protivustavna i protivzakonita, a u ekonomskom smislu bila bi pogubna za Srbiju.

"Dosadašnjim privatizacijama i to uglavnom neuspešnim, Srbija je prodala sadašnjost, a privatizacijom 'Telekoma' prodala bi svoju budućnost", poručili su sindikalci.

Profesorka Elektrotehničkog fakulteta Univerziteta u Beogradu Aleksandra Smiljanić izjavila je da bi eventualna prodaja "Telekoma" značila "odlivanje" velikih para iz Srbije.

"Infrastruktura koju ova kompanija poseduje, a koju su generacije naših građana gradile, daje joj mogućnost da ostvaruje veliki profit. Procenjuje se da će profit 'Telekoma' ove godine iznositi 37 milijardi dinara", kazala je Smiljanić.

Ona je podsetila da su za privatizaciju "Telekoma" zainteresovane strane kompanije tako da bi u slučaju prodaje njegov profit odlazio u inostranstvo, a to bi uticalo na smanjenje broja radnih mesta, plata i penzija u Srbiji.

Prema njenim rečima jedino objašnjenje zbog čega se ponovo pokreće pitanje prodaje "Telekoma" je pritisak kupaca iz inostranstva.

Predsednik Samostalnog sindikata "Telekoma Srbije" Bratislav Lazić najavio je da će sindikat učiniti sve što je u njegovoj moći da ne dođe do privatizacije ove kompanije.

"Kao opozicija Srpska napredna stranka bila je protiv prodaje 'Telekoma' i kada je ranije postojala namera vlasti da ga prodaju pisali su krivične prijave protiv nadležnih. Sada se to promenilo, a pretpostavljamo da se radi o pritisku iz inostranstva", kazao je Lazić.

On je istakao da je poražavajuće to što država hoće da proda "Telekom" dok se svuda u svetu najviše ulaže u telekomunikacije informatiku, i ove oblasti su trenutno najprofitabilnije na svetu.

N1

<http://rs.n1info.com/a56653/Biznis/Zakon-o-radu-nije-dao-ocekivane-efekte.html>

Zakon o radu nije dao očekivane efekte

Autor teksta: TANJUG

Od početka primene Zakona o radu prošlo je devet meseci, a sindikati su saglasni u oceni da on nije doprineo otvaranju novih radnih mesta, već da je dodatno narušio prava radnika i nije dao efekte koji su se očekivali i najavljivali.

S druge strane, iako predstavnici resornog ministarstva najavljuju da će se tek nakon što radne grupe završe analizu efekata primene zakona znati da li će biti potrebne izmene ili donošenje novog zakona, a možda ni jedno ni drugo, poslodavci veruju da bi do izmena moralo kad tad da dođe jer, kako kažu, nije sasvim usklađen sa standardima EU da bi dao očekivane efekte.

Lider Saveza samostalnih sindikata Srbije Ljubisav Orbović izjavio je da su efekti Zakona o radu skoro neprimetni i da on nije doprineo niti otvaranju novih radnih mesta, niti lakšem primanju u radni odnos.

"Naprotiv, sada se lakše otpušta. Lakši prijem radnika i veće zapošljavanje, o tome nema reči...", rekao je Orbović Tanjugu.

Kako je kazao, investicije koje su dovedene u Srbiju su omogućene velikom ulogom premijera Srbije Aleksandra Vučića, ali ne i zbog Zakona o radu, kako se očekivalo i najavljivalo uoči njegovog usvajanja u julu prošle godine.

Orbović je ukazao da su neki poslodavci u Srbiji kroz kolektivne ugovore definisali odnose u skladu sa starim Zakonom o radu, što, kako je kazao, pokazuje socijalnu odgovornost.

Takođe, je dodao da su radnici u Srbiji prinuđeni da se ponovo bore za čuvane "tri osmice"(osam sati rada, osam sati odmora i osam sati kulturnog obrazovanja), jer, kako je kazao, zakonski ta prava postoje, ali u praksi vrlo često radnici nemaju ni radno vreme, ni stalne prihode, ni valjane uslove za rad.

Predsednik UGS Nezavisnost Branislav Čanak je rekao da je pravi pokazatelj kako se primena Zakona o radu odrazila u praksi to da su pojedini nemački privrednici odustali od investiranja u Srbiji i da su sindikati i ranije govorili da taj zakon neće rešiti probleme sa kojima se oni koji žele da posluju i ulažu u Srbiji suočavaju.

Kako je kazao, "ispostavilo se da zakon o radu uopšte nije morao da bude donet, a poslata je lažna poruka investitorima da ulažu, jer je upodobljen sa evropskim zakonodavstvom".

[Predsednica ASNS Ranka Savić ukazala je da efekti novog Zakona o radu nisu onakvi kako je vlada najavljivala](#), a da je jedno od ključnih pitanja koje taj zakon nije rešio - pitanje zarada, jer samo 17 odsto privatnih poslodavaca u Srbiji redovno u dan isplaćuje zarade.

Radnici poslednji u lancu ishrane

Profesor Fakulteta političkih nauka i potpredsednik sindikata Nezavisnost Zoran Stojiljković rekao je da je prošli Zakon o radu bio izbalansiran, odnosno da je bio jednako i na strani poslodavaca i sindikata, a sadašnjim rešenjima radnici su postali "poslednji u lancu ishrane", odnosno, kazao je, prvo se izmire sva dugovanja, porezi i doprinosi, a tek onda se razmišlja o platama zaposlenih.

"Devet meseci za primenu nekog zakona je prekratak rok da se pokažu nekakvi efekti na zapošljavanje...to je gotovo neverovatno", rekao je Stojiljković.

On je kazao da su prava zaposlenih smanjena i da je ravnoteža interesa i moći koja je postojala u ranijem zakonskom rešenju između poslodavaca i sindikata i zaposlenih narušena na štetu zaposlenih.

"To nije najgore. Najgore je što postoji u tom moru nezaposlenih i loše plaćenih zaposlenih potpuna neravnoteža moći i što radnici ta prava koja postoje u zakonu ne mogu efektivno da brane i ostvare", rekao je on.

Poslodavci očekuju izmene Zakona

Predsednik Unije poslodavaca Srbije Nebojša Atanacković kazao je da se nada da će narednih godina u radnom zakonodavstvu "zaživeti još neke promene".

On je naveo da se ta poslovna asocijacija nije zalagala za rešenja o kojima se prethodnih dana spekulisalo u javnosti, poput ukidanja plaćanja toplog obroka, pauze i prevoza.

Atanacković je naveo primer da je Zakonom o radu predviđeno da su poslodavci u obavezi da plaćaju topli obrok i da neki od njih daju dnevno dinar za topli obrok, što, kako je, kazao, "ceo zakon i oblast radnog zakonodavstva baca u besmisao".

Atanacković je kazao da strani investitori ukazuju da neke stvari u Srbiji koje se tiču poslovanja nisu rešene na način kako je to praksa u zemljama iz kojih dolaze.

"Promena Zakona o radu je nešto što je pozitivno i mi smo ocenili da to nisu dovoljni efekti i da on ne ispunjava još uvek ono što postavlja EU i on ne liči dovoljno na evropsko zakonodavstvo", rekao je Atanacković Tanjugu.

Radne grupe analiziraju Zakon o radu

Radne grupe koje se bave analizom efekata Zakona o radu trebalo bi da završe taj posao do septembra, nakon čega će biti poznato da li će biti potrebne nove izmene ili novi zakon, a možda ni jedno ni drugo, najavila je šef sektora za socijalni dijalog u Ministarstvu rada Jesenka Čvoro.

"Na osnovu analiza, do septembra treba da se iskristališu dalji pravci razvoja radnog zakonodavstva, a nakon toga radna grupa treba da ponudi konkretna rešenja", rekla je Čvoro na forumu "Argumenti" u organizaciji Fondacije Konrad Adenauer i Bisnis info grupe u četvrtak u Preš centru Tanjuga.

Radno zakonodavstvo se, kako je kazala, nije menjalo više od 10 godina, dodajući da je to materija koja će se ubuduće češće menjati i usklađivati sa standardima EU.

[Ministar za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja Aleksandar Vulin rekao je Tanjugu ranije da je Zakon o radu dobar i da se neće menjati](#), a da je formirana Radna grupa koja se bavi analizom, odnosno efektima njegove primene i usklađenošću sa evropskim preporukama i drugim zakonima.

Akter

<http://akter.co.rs/27-drutvo/126296-zahvalnost-zaposlenima-to-podr-avaju-vladu.html>

ZAHVALNOST ZAPOSLENIMA ŠTO PODRŽAVAJU VLADU

IZVOR: BETA

Funkcioneri Socijalističke partije Srbije Aleksandar Antić i Nikola Nikodijević danas su povodom Praznika rada položili vence na spomenik Dimitriju Tucoviću u Beogradu

Ministar rudarstva i energetike Aleksandar Antić čestitao je 1. maj, "svima koji u Srbiji žive od svog rada" i zahvalio zaposlenima i sindikatima na podršci koju pružaju Vladi Srbije i sprovođenju ekonomskih mera.

"Hvala svim zaposlenima koji su sa državom podneli teške mere koje treba da donesu bolji život i nama, ali pre svega generacijama koje dolaze. SPS stoji čvrsto na stanovištu da samo ekonomski razvoj može da dovede do značajnog jačanja radničkih prava", kazao je Antić.

Upitan o rezultatima Zakona o radu, ministar je kazao da je taj zakon stvorio uslove za povećanje broja radnih mesta i da je u Srbiji od usvajanja zakona zapošleno nekoliko desetina hiljada ljudi.

"Sada je stopa nezaposlenosti 16,8 odsto. Ja ne tvrdim da je reč o novim radnim mestima, nego jednom odgovornom pristupu države, koja je kontrolnim mehanizmima dovela do toga da je određeni broj ljudi iz sive zone prešao u regularnu zonu zapošljavanja", kazao je Antić.

<http://akter.co.rs/27-drutvo/126300-radnici-zbunjeni-i-uplaeni.html>

RADNICI ZBUNJENI I UPLAŠENI

IZVOR: FoNet

Predsednik Saveza samostalnog sindikata Srbije (SSSS) u Kragujevcu Jugoslav Ristić izjavio je da se prava radnika u Srbiji svakodnevno urušavaju, zbog čega građani Praznik rada ne doživljavaju i ne obeležavaju kao ranije, jer su zbunjeni naglim promenama na njihovu štetu i uplašeni za svoju budućnost

Nikada nije bilo više razloga, a nedovoljno ili manje aktivnosti za obeležavanje Prvog maja. Danas se na najogoljeniji način vidi potpuni gubitak svih radničkih prava i u Srbiji se jedan deo radnika bori za prava za koja su se ljudi borili u 19. veku, rekao je Ristić FoNetu.

On je istakao da je karakteristika ovog vremena pad standarda i veliko siromaštvo, jer je 25 odsto građana u zoni siromaštva, dodajući da bogati posataju još bogatiji, a siromašni još siromašniji, "što može imati tragične posledice u budućnosti".

Zakon o radu ili kapital protiv radne snage?

NOVI SAD -

Izmene i dopune Zakona o radu koje su usvojene pre deset meseci, po hitnom postupku, pokazale su ono na šta su sindikati ukazivali još dok su trajali pregovori o tom Zakonu, a to je da je pridavanje velikog značaja jednom zakonu za budućnost države bilo besmisleno, kaže za RTV predsednik Ujedinjenog granskog sindikata "Nezavisnost" Branislav Čanak.

Čanak misli da je Srbiji neophodna pre svega ekonomska politika.

"Onda se samo preko zakona doteruju ključni strateški pravci ekonomske politike. Ne možete doneti propise a da niste doneli ekonomsku politiku i još pogotovo ako prepisujete od zemalja koje imaju sasvim druge ekonomske uslove, članice su Evropske unije i imaju monetarni sistem zasnovan na evru. Ne možete prepisivati od njih, jer nemate uslova za primenu." smatra predsednik jedne od dve najveće sindikalne organizacije u zemlji.

Ističe i da je takav Zakon o radu bio potreban mešetarima, a ne pravim poslodavcima i navodi primer 15 stranih firmi, članica UGS "Nezavisnost" u kojima se izričito poštuje stari Zakon prema kojem radnici imaju pravo na otpremnine i kod bivših poslodavaca, a ne samo kod sadašnjeg, kako stoji u novom Zakonu.

"I koga god smo pitali izvinite a jeste vi čuli da je donet novi Zakon, revolucionarni zakon?! Oni kažu da, ali taj bi zakon proizveo da mi izgubimo najbolje radnike kad bismo ga primenjivali. I upravo to je ono što smo pričali pre donošenja ovog zakona." dodaje Čanak.

"S obzirom na to da su pre njegovog donošenja o Zakonu pregovarale tri strane – predstavnici Vlade, poslodavaca i Sindikata, dobili smo ono najbolje što je moglo da se dobije" smatra Nebojša Miletić iz Unije poslodavaca Srbije.

Ipak veruje i da ima prostora da se možda novim Zakonom dođe do boljih rešenja za određene institute.

"To su institucije koje se zovu rad na određeno vreme, mi jesmo postigli da je to sad dve godine plus jedna, plus eventualno još jedna, to jeste veliki pomak, ali ako uzmemo zemlje u okruženju, na primer Makedoniju gde je to pet godina, u Crnoj Gori sedam godina, znači mislimo da to može i te kako bolje. Institucija koja se zove otkaz ugovora o radu. Naša želja je da mi imamo potpuno fleksibilno tržište radne snage i da vi kao poslodavac možete brzo nekog da zaposlite. Ali ukoliko imate finansijskih problema, pad proizvodnje, isto tako da možete brzo nekoga i da otpustite " priča Miletić.

Iz Unije poslodavaca postoji inicijativa da se egzaktno provere efekti izmenjenog a sada važećeg Zakona o radu, zbog čega je Ministarstvo rada formiralo i Radnu grupu.

“Ona ima zadatak da sagleda sve efekte urađenog i onog što je ostalo iz starog Zakona, da se uradi analiza da vidimo kako stvari stoje i onda bi se donela odluka o eventualnoj izradi novog Zakona o radu.” priča Nebojša Miletić iz Unije poslodavaca.

Ministar za rad, zapošljavanje, socijalna i boračka pitanja Aleksandar Vulin ponavlja stav da je Zakon dobar i napominje da je on prošao i odgovarajuća tela Evropske komisije, koja na njega nije imala primedaba.

“Ukoliko bi se nešto novo desilo, naravno da smo dužni da se prilagodimo evropskim direktivama, ali ne samo evropskim direktivama, već i direktivama Međunarodne organizacije rada u meri u kojoj to prihvatimo, odgovarajućem komitetu Ujedinjenih nacija, ova zemlja nije ostrvo.” objasnio je Vulin za RTV.

Sociološkinja sa Instituta društvenih nauka Nada Novaković, uverava u sasvim suprotno - da je Zakon izrazito antievropski, iako je zvaničan politički put Srbije, ulazak u Evropsku uniju i usklađivanje sa propisima ove zajednice zemalja.

“Ja sam pažljivo pratila i pravila komparativnu analizu našeg zakonodavstva, evropske prakse i njihovih zakona i mogu vam odgovorno reći da je naš Zakon o radu izrazito antievropski, anticivilizacijski, antiradnički. On pre svega krši osnovne odredbe, pravila, uputstva Evropske komisije, Evropskog saveta i svih nacionalnih država, pre svega razvijenih, Nemačke, Francuske, Holandije u EU, o radnim odnosima.”

Novakovićeva pojašnjava da se to odnosi na isplatu zarade, garanciju zaposlenja, garanciju bezbednog radnog mesta, uslova rada i slično. Na nižem nivou, dodaje ona, ukida kolektivno pregovaranje, radnici se ne štite od one vrste otkaza koji se dobija iz čistog hira poslodavca.

I pored njegovih negativnih strana, sociološkinja Nada Novaković smatra da je usvajanje takvog Zakona bilo neizbežno jer je deo globalnog trenda nametanja krupnog kapitala protiv radne snage.

“Suština je da su ga nametnuli pod pritiskom međunarodnih finansijskih institucija, naših kreditora i supervizora, MMF-a, Svetske banke i briselske administracije.” zaključuje je Novakovićeva.

Više o efektima Zakona o radu, o ličnom bankrotu kao i o traženju posla u Srbiji gledajte u emisiji Radar , koja se emituje u utorak 5. maja u 21 čas na prvom programu Radio televizije Vojvodine.

Novi magazine

<http://www.novimagazin.rs/vesti/orbovic-drzava-ne-zna-u-kom-smeru-ide>

Orbović: Država ne zna u kom smeru ide

AUTOR: MŽ. IZVOR: Beta

Predsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije (SSSS) Ljubisav Orbović ocenio je danas da su reprezentativni sindikati u Srbiji sposobni da štite prava radnika ali da problem leži u državi koja ne zna u kom smeru ide.

"Naš sindikat i Ujedinjeni granski sindikati Nezavisnost, kao dva reprezentativna sindikata, bore se zajedno u jednoj koloni, za prava radnika. Postoje i neki mali, sobni sindikati koji su nekad sa nama, nekad protiv nas ali to je karakteristično i za političke partije gde ima puno stranaka različitih profila i interesa", kazao je Orbović za televiziju B92.

Prema njegovim rečima, SSSS ima "izuzetnu infastrukturu i stručne ljude" osposobljene da se bore za prava zaposlenih.

"Problem je u tome što se Srbija kao država već 20-30 godina ne snalazi, što stalno lutamo, ne znamo u kom smeru idemo, što nismo završili proces privatizacije. Sindikati nisu posmatrači ali mi nismo ti koji vode firmu ili državu", ocenio je predsednik SSSS.

Komentarišući najave o mogućem otpuštanju radnika preduzeća u restrukturiranju, Orbović je kazao da sindikat zahteva da ta preduzeća ne ulaze u stečaj već da se privatizuju ili da im država omogući da se sama izbore za opstanak na tržištu.

"Primer smederevske Železare pokazuje da takve firme mogu da opstanu i da povećaju broj radnika ako država pomogne", kazao je Orbović.

Upitan kako su dva bivša direktora Železnica Srbije postali lideri sindikata u tom javnom preduzeću, Orbović je kazao da "to nema veze sa uverenjima" i da su ti ljudi osnovali "svoj sindikat, tražeći svoje interese, pri čemu su im drugi direktori Železnice omogućili da budu plaćeni".

Orbović je dodao da je hotel koji je SSSS izgradio u Vrnjačkoj banji za više od milion evra, "pristojan" i da je njegova izgradnja "u interesu sindikata".

Predstavnici [Samostalnog sindikata Srbije i UGS Nezavisnost](#) obeležili su danas 1. maj, Međunarodni praznik rada, protestnim okupljanjem na Trgu Nikole Pašića kako bi izrazili svoje nezadovoljstvo zbog pada životnog standarda, manjih prava zaposlenih i smanjenja plata i penzija. [vesti online](#)

<http://vesti-online.com/Vesti/Srbija/489040/Srecan-praznik-robovi>

Srećan praznik, robovi!

U Srbiji je otužno proslavljen Prvi maj - praznik rada. Praznih džepova građani Srbije su uglavnom praznovali kod kuće, a oni srećniji izdvojili su nešto novca za roštilj na gradskim izletištima ili na selu. Razjedinjeni sindikati organizovali su proteste koji su nekoliko puta manji od realnog nezadovoljstva radnika.

Da ironija bude veća premijer Aleksandar Vučić je na prekučerašnjoj konferenciji za novinare rekao da Srbija ima para i najavio da će Vlada u avgustu početi razgovore sa MMF-om o povećanju plata i penzija ocenivši da je realno da se to povećanje primeni od 1. oktobra.

Beznađe i lažna obećanja

Ekonomista Milan Kovačević upozorava da je nepristojno pričati o povećanju plata ili penzija, nego da bi trebalo govoriti o vraćanju dela novca koji se ne isplaćuje.

- Vlada preteruje u žurbi da se pohvali, tako da je čak izgledalo kao da će opet izbori. A narod živi mnogo teško, jedva da ima para za puko preživljavanje. Pala je objektivnost medija, sindikati su razjedinjeni i nema pobune, jer je skupo organizovati proteste, jednom rečju pravo beznađe - kaže Kovačević.

Prema njegovim rečima Vlada je dodatno urušila standard građana smanjujući plate i penzije, a sad se na konto toga hvali uštedama. Absurd je što su smanjene plate lekarima i učiteljima, a ponovo zapošljavani stranački kadrovi koji ničemu ne služe.

Trst na selu

Nekada su se za Prvi maj palile logorske vatre uoči praznika, a sutradan, obično na najbližem izletištu okupljao se narod na uranku uz prigodne govore sindikalnih funkcionera. Recitovala se poezija, igrala su folklorna društva.

Od sedamdesetih godina manje se insistiralo na govorima i kulturnim programima, a više na roštiljadama u prirodi. U vreme socijalizma i bivše SFRJ, ko je želeo i mogao putovao je obično do Soluna ili još češće u Trst u šoping, a danas uglavnom na selo, ukoliko tamo ima rodbinu.

Branko Pavlović, bivši direktor Agencije za privatizaciju, kaže da su građani Srbije na udaru MMF.

- Mnogima su smanjene plate i penzije u skladu sa dogovorom sa MMF. Vlada je samo izvođač radova. Budući da istraživanja javnog mnjenja pokazuju da narod najviše brinu male plate i penzije premijer je obećao povećanje zarada. Na žalost od toga nema ništa. Naprotiv prema dogovoru sa MMF i naredne i 2017. godine biće novog smanjivanja primanja - navodi Pavlović. Prema njegovim rečima situacija se neće promeniti sve dok građani ne shvate da su MMF i neoliberalizam štetni. Kada i ako to shvate, postaćemo kao Grci, Italijani i Španci koji se sada bore za radnička i ljudska prava.

Prodaja magle

Kolika je beda najbolje svedoči podatak da sa stopom siromaštva od 24,6 odsto, Srbija iza sebe ostavlja Rumuniju koja beleži dva procenta nižu vrednost, kao i Bugarsku u kojoj je taj procenat 21,2 odsto.

Osmočasovno radno vreme davno je zaboravljeno. Radnici u privredi Srbije i u regionu danas rade i više od deset časova, uz niske i neredovne zarade. Stalni radni odnos za mnoge je nedostižan, i uprkos tome radnici se retko bune. U poslednjih 15 godina milion ljudi ostalo je bez posla. Nezaposleno je 741.000 ljudi a prema nezvaničnim podacima, oko pola miliona njih radi na crno. U takvim okolnostima onemogućeno je ostvarivanje radnih i socijalnih prava.

Prevara po zakonu

Naplatu zaostalih plata i ostalih potraživanja od poslodavca zakonodavac je rešio tako što uz obračunski listić radnici mogu da mu blokiraju račun. Predsednik Samostalnog sindikata Srbije Ljubisav Orbović objašnjava da je zapravo reč o menici . - Više od 200 ljudi ostvarilo je prava na taj način, ali samo zato što je bilo novca na računu. U praksi, poslodavci imaju račune u nekoliko banaka, i teško je naplatiti dug bez sudskog spora za koji radnik najčešće nema novca - kaže Orbović.

Nada Novaković iz Instituta društvenih nauka rekla je da je uništeno pravo na lečenje, pravo na obrazovanje i na rešavanje stambenog pitanja, posebno kod najsiromašnijih. A tako je i u ostalim zemljama regiona.

Privatizacija je desetkovala privredu, a brojne firme su otišle u stečaj. I dok 400.000 zaposlenih prima minimalnu zaradu, 50.000 ljudi ide na posao bez primanja.

Rudare budi truba

Obeležavane Prvog maja, međunarodnog praznika rada, u Boru je juče počelo tradicionalnom rudarskom budilicom koja je obišla sva naselja i pozvala stanovnike da proslave praznik. - Duvački orkestar Bor od osnivanja, sredinom prošlog veka, svakog prvog maja u šest ujutro budi Borane - kazuje Čedomir Stošić, član orkestra.

- Država pod parolom efikasnosti inspekcije rada zamagljuje ključnu stvar. A to je da oni neće da uvedu da poslodavac materijalno i krivično odgovara za neisplaćivanje zarada, kao što je to na zapadu - kaže Novakovićeva.

Alo

<http://www.alo.rs/vesti/aktuelno/na-minimalcu-400-000-radnika/95546>

MEĐUNARODNI PRAZNIK RADA ILI SUMORNA SLIKA SRPSKE RADNIČKE KLASE

Na minimalcu 400.000 radnika!

Autor: Ivana Žigić

Radnici u Srbiji i te kako imaju razloga da za Dan rada, 1. maj, izađu na ulice i protestuju tražeći bolje uslove. Mnogi rade i po deset sati dnevno, primaju crkavicu ili mesecima čak ni to, često im se ne uplaćuju porezi i doprinosi i na sve to ih poslodavci još i ponižavaju.

Naši u proseku rade duže nego radnici iz drugih evropskih zemalja, oko 49 sati nedeljno

Branislav Čanak, predsednik Ujedinjenih granskih sindikata „Nezavisnost“, ocenjuje za „Alo!“ da je radnicima u Srbiji sve gore, te da se, nažalost, bolje sutra ne nazire.

- Najgore je što se uručava sistem pomoću kojeg bismo mogli da se oporavimo. To je kao da se popravlja zgrada, a padne skela. I kako sada da se sređuje zgrada bez skela? Mora ponovo da se napravi, a naša skela se mnogo ljulja, što je uzrok prvenstveno socijalno-ekonomske prirode – slikovito objašnjava Čanak. I ekonomista Mladen Kovačević ocenjuje da je položaj srpskih radnika veoma težak, te da su postali maltene repromaterijal.

- Plate su skromne, većina ljudi je pritom zadužena, a i deca su im mahom nezaposlena. Situacija je tragična, što je posledica koncepta reformi koje zagovara i ova vlada, a to je privatizovati sve što se može, dok su radnici skrajnuti. Pitanje je tek kako će biti ubuduće - ističe Kovačević.

Lošu sliku najbolje dočarava podatak da u Srbiji čak 400.000 zaposlenih prima minimalnu zaradu (21.000 dinara mesečno za pun fond od 174 radna časa). Pored toga, iako postoji odluka za isplatu minimalne zarade, za više od 50 odsto onih koji bi trebalo da je primaju ta zarada po više meseci nije ni isplaćena. Naši radnici u

proseku rade duže nego radnici iz drugih evropskih, mnogo razvijenijih zemalja. Prema proceni UGS „Nezavisnost“, u Srbiji se radi više od 40 sati nedeljno, što je zakonom utvrđeno okvirno radno vreme, čak do 49 sati.

- Takođe, mnogo radnika ne iskoristi godišnji odmor u celosti, a neki čak nijedan dan. Neka istraživanja govore da svega 40 odsto zaposlenih iskoristi zakonski minimum od 20 dana, a čak 10-15 odsto zaposlenih uopšte ne koristi odmor - navode u tom sindikatu.

Procenjuje se i da je rasprostranjenost sive ekonomije velika, te da je njeno učešće u BDP-u i 35-40 odsto.

Petogodišnji bilans

Godine 2011. 2012. 2013. 2014. 2015.

Minimalna zarada po satu 102 115 115 115 121*

Prosečne zarade 35.777 40.562 41.689 43.452 43.121

Potrošačka korpa 55.579 56.424 64.741 65.718 66.330

**brojke u dinarima*

<http://www.blic.rs/Vesti/Beograd/555367/PROTEST-Vise-hiljada-ljudi-okupilo-se-povodom-Medjunarodnog-praznika-rada>

Широм света на митинзима обележен 1. мај

БЕОГРАД – Широм света данас је обележен Међународни празник рада, 1. мај, одржавањем масовних митинга, концерата и демонстрација, на којима су истицана залагања за већа права радника, али и противљење капиталистичким вредностима и рестриктивним мерама штедње.

Поједине скупове у Немачкој, Грчкој, Турској и Украјини обележили су и инциденти.

У Грчкој, која се хвата у коштац са финансијским недаћама, око 13.000 људи изашло је на улице у три одвојена првомајска марша у Атини, носећи транспаренте и узвикујући слогане против мера штедње, пренео је АП.

Мањи сукоби избили су пред крај тих мирних маршева, када је неколицина младих са капуљачама бацила „молотовљеве коктеле“ на полицајце, а према досадашњим подацима, нико није повређен нити ухапшен.

Раније данас су се министри из владајуће радикалне левичарске партије Сириза придружили демонстрантима који се окупили ради маршева, укључујући министра финансија Јаниса Варуфакиса, праћеног представницима медија и присталицама, као и министре рада и енергетике.

И у северном граду Солуну, како је полиција саопштила, 13.000 људи учествовало је у три одвојена, мирна марша.

Традиционални првомајски скупови одржавају се широм Немачке а више хиљада људи учествовало је у ноћашњим традиционалним антикапиталистичким уличним окупљањима на северу главног града Берлина.

Учесници скупова су полицајце гађали каменицама и испаливали су ватромет у њиховом правцу, при чему је рањен један полицајац, а 15 особа је приведено.

Како је јутрос саопштила полиција, у другим деловима немачке престонице антикапиталистичке „уличне журке” протекле су „изузетно мирно”.

Немачки медији известили су да је на прославу 1. маја коју је у Вајмару организовао немачки синдикат, социјалдемократе и левичари, упала група од педесетак екстремних десничара, отела микрофоне од говорника и узвикивала десничарске паролe.

У гужви која је наступила четири особе су повређене, а 29 десничара ухапшено.

У центру Берлина, на Александерплацу, у подне су активисти Зелене странке свечано открили статуу Едварда Сноудена, Џулијана Асанжа и Челси Менинг, које многи левичари сматрају херојима због тога што су одали тајна америчка обавештајна и војна документа.

У турском граду Истанбулу, полиција је употребила водене топове и сузавац против више стотина демонстраната, након што су покушали да упркос забрани одрже марш поводом Првог маја на централном тргу Таксим.

Специјалци у четврти Бешикташ у близини трга кренули су на демонстранте да их потисну, а они су озвратили бацањем петарди и флаша на полицију, јавио је Ројтерс.

Више стотина људи узвикивало је у Бешикташу „Живео Први мај” и „Раме уз раме против фашизма”.

У Русији се 1. маја обележава Празник пролећа и рада и, како су известили руске агенције, одржани су масовни митинзи за социјалну правду, шетње и концерти.

У Москви је традиционална шетња синдиката ове године одржана под паролом „На раст цена - удвостручавањем плате” и, према подацима организатора и полиције, окупила је приближно 140.000 људи.

Учесници манфиестације су, између осталог, тражили повећање минималног износа плате, осигурање безбедности на раду, гашење дугова радницима, као и недопуштање повећања броја година потребних за одлазак у пензију.

У шетњи су учествовали и градоначелник Москве Сергеј Собјањин и председник Федерације независних синдиката Русије Михаил Шмаков, а традиционално се митингу синдиката прикључила и владајућа партија Јединствена Русија.

На празник је руски председник Владимир Путин на свечаности доделио награде Херој рада, изјављујући да Русија поново доказује да може да се супротстави свим изазовима и решава најсложеније задатке.

„И као што је то било у свим временима, напредовање земље омогућавају они који преузимају на себе одговорност, који схватају да од њихових личних напора, од резултата рада, зависи добробит, не само појединачних предузећа, привредних грана, градова и села, већ и целе земље”, рекао је Путин, честитајући празник присутнима и свима који доприносе развоју и јачању Русије, пренела је агенција РИА Новости.

У главном граду је организовано око 300 различитих манифестација на 50 локација, а на Позоришном тргу у центру града одржан је празнични митинг и концерт у част међународног дана радничке солидарности, најављени и као маршеви против фашизма и подршке Донбасу на истоку Украјине.

Митинг је почео интонирањем химне бившег Совјетског Савеза и обраћањем лидера Комунистичке партије Русије ГенADIЈА ЗЈуганова, у ком је подсетио да је пре 70 година Црвени барјак подигнут над Рајхстагом.

И комунисти Украјине одржали су митинг у центру Кијева, код зграде Музеја великог отаџбинског (Другог светског) рата, известиле су украјинске агенције, наводећи да је он одржан уз инцидент, пошто је приближно 20 радикално настројених младића, од којих неки са „фантомкама” на главама, покушали да спрече одржавање митинга и спроводе сукоб.

На митингу присталица Комунистичке партије Украјине окупило се око хиљаду људи, а њеног лидера Пјотра Симоненка кефиром је полио један од младића и побегао, навео је Укринформ.

Повређен је један од полицајаца, који је попрскан сузавцем.

Полиција је привела и потом пустила 19 младића, наводе украјински медији, извештавајући да су им написане прекршајне пријаве за хулиганство, извештава УНН.

УНН наводи да су се у украјинског граду Харкову сукобили учесници првомајског митинга са активистима „Друштвене страже”, који су носили украјинске заставе и назвали првомајску манифестацију у време рата провокацијом.

Учеснике митинга, који су скандирали „Слава Русији” и „Слава совјетској Украјини”, полиција је потиснула са сквера.

Укринформ извештава да су, без обзира на судску забрану, у центру Николајева представници Комунистичке партије и Радничке партије извеле пар стотина људи, које су око педесетак „проукрајинских” активиста покушали да спрече да прођу главном улицом - Сојветском, ка месту где је некада био споменик Лењину.

Дан рада обележава се и у Белорусији, где је у главном граду у подне одржана свечаност, на којој су учествовали представници председничке администрације, владе и руководства Федерације синдиката Белорусије.

Учесници су положили цвеће на обелиск „Минск - град херој”, а у парку се одржава традиционална мајска прослава, на којој наступају млади певачи.

Честитајући Белорусима Празник рада, председник Александар Лукашенко је рекао да у 70. години од победе над фашизмом захваљује ветеранима и предузећима који су обновили земљу после рата и да су штафету од њих преузеле нове генерације.

У главном граду Јужне Кореје, Сеулу, одржан је данас протест више десетина хиљада радника, уз претњу генералним штрајком уколико влада усвоји планиране реформе закона о раду.

Челници јужнокорејских синдиката наводе да је у два протестна марша у Сеулу учествовало више од 100.000 радника, док је полиција њихов број проценила на 38.000, пренела је агенција АФП.

„На сваки евентуални покушај владе да смањи радничка права ћемо реаговати свеопштим генералним штрајком”, истакао је на протестном скупу у близини јужнокорејског парламента лидер Корејског трговинског синдиката Ким Донг-Ман.

Првомајски протести су одржани и у другим азијским земљама, па су тако демонстранти у Тајвану бацали димне бомбе у близини председничке палате током радничког протеста, на којем је више хиљада људи захтевало веће плате, краће радно време и забрану привременог запошљавања.

У Хонг Конгу су на улице изашле кућне помоћнице и радници сродних професија, тражећи боље услове рада како за домаће раднике, тако и за мигранте.

На њихове проблеме је недавно указао случај индонезијске кућне помоћнице коју је њена послодавка тукла и изгладњивала, а о том случају су писали сви светски медији.

У престоници Филипина Манили се на првомајском протесту окупило више стотина људи.

Они су затражили веће плате и отварање нових радних места на Филипинима, како би се спречило да тако велики број Филипинаца одлази у иностранство у потрази за послом, где су често изложени малтретирању и другим врстама опасности.

Агенције